

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00908/2011-01

Дана: 21.10.2011. године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору Т.Р. из Деспотовца, коју заступа Милош Грујић адвокат из Београда, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 21.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор Т.Р. из Београда изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00517/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Т.Р. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Деспотовцу, подноси пријаву за избор у Основни суд у Параћину.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и

закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да је у посматраном периоду имала само 17 укинутих одлука, а да је такође остварила и судијску норму и то 2006. године 126,2%, 2007. године 93,5% и 2008. године 94,5%.

Приговара процедуре избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединачних чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 779 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009. године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00517/2010-01 од 14.06.2010. године замењена је одлука од 25.12.2009. године у ставу I тачка 779 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука и остварења судијске норме.

Сумња се образовала на основу чињенице да је у периоду који је сагледаван, имала израђених одлука ван прописаног рока, па и преко 30 дана на колико се максимално може продужити рок у сложеним предметима, па је у 13 П предмета одлука израдила након рока од 30 дана а у 2 П предмета одлуку је израдила после 60 дана, такође у 11 П1 предмета је одлуку израдила после рока од 30 дана а у 1 П1 предмету одлуку је израдила након рока од 60 дана, па непримереним роком израде одлука и прекорачењем законских рокова за израду одлука довела у сумњу право странака на суђење у разумном року, те се на основу овога закључује да није показан доволjan ниво стручности и оспособљености.

Истиче се и да у посматраном периоду није остварила оријентациону судијску норму па према извештају суда је само у 2006. години остварила судијску норму од 126%, док је у 2007. години имала 94%, а у 2008. години 95%.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009. године.

Против те одлуке изјављена је жалба Уставном суду, па поред већ датих разлога у уставној жалби и жалби Уставном суду истиче и да поред навођења броја предмета у којима је одлука израђена неблаговремено није наведено и о којим се то тачно

предметима ради, да је ова околност морала да се цене у оквиру целокупног рада подносиоца приговора, а поговото у околностима колико је одлука израђено у законском року, а другачије сагледавање би било непотпуно и неправилно, јер је у 2006. години израдила 97,35% одлука благовремено, у 2007. години 95,92%, а у 2008. години 96,85%.

У погледу остварења оријентационе норме указује да иста није правилно израчуната јер је у посматраном периоду она била и заменик председника суда па се норма уместо на 100% требала обрачунати на нивоу 80% остварења судијске норме, па би онда њена норма била за 2006. годину 157,50%, 2007. године 116,87% и у 2008. години 118,25%. Да је обављала дужност заменика председника суда доказује годишњим распоредима послова у суду, па указује да је услед непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и дошло до погрешне примене материјалног права. Указује још да је у посматраном периоду и обављала послове обуке судијских приправника а што није узето у виду.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 28.09.2011. године, у изјашњењу указује да не постоји сумња из њених резултата сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености. Исто се заснива на чињеници да број одлука израђених након законом прописаног рока не прелази просек суда у којем је радила и у том смислу је достављен и обрачун и табеларни приказ. У погледу испуњења оријентационе норме оспорава достављени извештај суда, указује да је пропуштен то да јој се испуњеност норме обрачуна уз чињеницу да је била заменик председника суда и да јој се стога испуњеност норме није имала рачунати према 100% прописане норме, већ умањена на нивоу 80% прописане оријентационе норме, па да је исто примењено она би имала испуњеност норме преко 100% у свим годинама.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састава Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 28.09.2011. године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1

обрасца Општинског суда у Деспотовцу, Годишњи распоред послова са изменама за 2006., 2007. и 2008. годину, Извештај Основног суда у Параћину број Су VIII 323/11 од 17.08.2011. године, Извештај Основног суда у Параћину од 23.09.2011. године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008. године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Општинском суду у Деспотовцу, и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006. година

Кри+Крм+Кри-пов+Кр 8 у раду решени.

Кв 7 у раду решени.

П предмета у раду 248 од тога пренетих старих 84 решених укупно 182 од тога 68 старих, 3 одлуке израђене у року до 60 дана, 1 преко 60 дана, 34 ожалбене 25 потврђених и 9 укинутих или 26%, просек суда 22%.

П1 предмета у раду 183 од тога пренетих старих 31, укупно решено 151 од тога 24 старих, 5 одлука израђених у року до 60 дана. 1 преко 60 дана, 12 ожалбених 10 потврђених 2 укинуте или 17%, просек суда 11%..

Пом 1 у раду решен.

О 20 у раду 19 решено.

Р(остало) 10 у раду решено 9.

Укупно остварење норме 126,20%, 46 ожалбених 35 потврђене или 77,09% и 11 укинутих или 23,91%.

2007. године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр 30 у раду решени.

Кв предмета у раду 3 решени.

П предмета у раду 165 од тога пренетих старих 11 решених укупно 118 од тога 9 старих, 7 одлука израђених у року до 60 дана и 1 преко 60 дана, 18 ожалбене 10 потврђених, 4 преиначене или 22%, просек суда 6%, и 4 укинуте или 22%, просек суда 18%.

П1 предмета у раду 150 од тога пренетих старих 7, укупно решено 127 од тога 5 стари, 2 одлуке израђене у року до 60 дана, 4 ожалбене потврђене.

Пом 2 у раду решена.

И 1 у раду решен.

О 4 у раду 3 решена.

Р(остало) 8 у раду решени.

Укупно остварење норме 93,50%, 22 ожалбене 14 потврђених или 63,63%, 4 преиначене или 18,18% и 4 укинуте или 18,18%.

2008. године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр 13 у раду решени.

П предмета у раду 176 од тога пренетих старих 7 решених укупно 110 од тога 6 старих, 3 одлуке израђене у року до 60 дана, 18 ожалбених 16 потврђених и 2 укинутих или 11%, просек суда 18%.

П1 предмета у раду 150 од тога пренетих старих 4, укупно решено 112 од тога 1 стари, 4 одлуке израђене у року до 60 дана, 7 ожалбених потврђене.

Пом 3 у раду решен.

О 59 у раду 45 решено.

Р(остало) 35 у раду решено 34.

Р предмета у раду 12 решено 5.

Укупно остварење норме 94,50%, 25 ожалбених 23 потврђене или 92% и 2 укинуте или 8%.

На основу извештаја Основног суда у Параћину утврђено је да је подносилац приговора у посматраном периоду вршила и функцију заменика председника суда, а да јој овај рад није нормиран.

ВСС је од Основног суда у Параћину затражио извештај о изради одлука након 60 дана али је исти суд доставио податак да је подносилац приговора имала у 2006. години 2 одлуке израђене након рока од 60 дана и у 2007. години 1 одлуку након 60 дана без ближе назнаке о броју предмета и времену закључења расправе те његове експедиције.

Подносилац приговора је Комисији доставила званични извештај Основног суда у Параћину од 23.09.2011. године на основу тог извештаја се утврђује да је подносилац приговора имала у 2006. години 2 одлуке израђене након рока од 60 дана и у 2007. години 1 одлуку након рока од 60 дана а да у 2008. години није имала одлука израђених након рока од 60 дана.

Истовремено се на основу тог извештаја утврђује просек одлука израђених након законом прописаног рока и то:

За одлуке израђене у року од 30 до 60 дана:

1. 2006. године 6 одлука
2. 2007. године 10 одлука
3. 2008. године 7,5 одлука

За одлуке израђене након рока од 60 дана:

1. 2006. године 2,4 одлука
2. 2007. године 4,5 одлука
3. 2008. године 2,2 одлука

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије и предлога Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Комисија је дала предлог Високом савету да се приговор подносиоца приговора усвоји, а на основу утврђених чињеница и примене Правила. Савет предлог Комисије није усвојио већ је приговор подносиоца одбио.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

У погледу критеријума стручности, а како је и дефинисан одредбом члана 5 Правила не постоји сумња и иста није ни наведена у одлуци првог састава Високог савета судства, па се констатује да је подносилац приговора у посматраном периоду имала задовољавајући ниво квалитета рада.

Сумња изражена у одлуци првог састава Високог савета судства а у испуњеност критеријума оспособљености јесте основана, па да подносилац приговора није испунила критеријум оспособљености, како је то дефинисано чланом 6 став 1 и 2 алинеја прва Правила.

Подносилац приговора у 2007. и 2008. години није остварила оријентациону норму, односно није решила минималан број предмета, како је то прописано Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

Високи савет судства полази од претпоставке тачности унетих података у извештајима о раду као јавним исправама, па се отуда не прихвата правни резон подносиоца приговора да је исказано остварење норме у извештају о раду погрешно унето, односно да није на правилан начин нормирањем њен рад. Подносилац приговора је, у складу са Судским пословником, председнику суда могла и морала да приговори тачности унетих података и извршеног обрачуна што није случај. Дакле постојао је прописан поступак оспоравања тачности података у извештају о раду, па пропуштањем рокова и поступка, извештај о раду добија карактер јавне исправе и подаци садржани у тој исправи су под претпоставком истинитости и Високи савет судства отуда унете податке прихвата као тачне и одлуку заснива искључиву на њима.

Високи савет судства је сходно извештају о раду пошао од тога да је подносилац приговора имала у раду довољан број предмета да оствари оријентациону норму, односно да реши минимум предмета који се од судије очекује да у току једне године реши. Подносилац приговора није решавала потребан број предмета, већ у две, од три посматране године, мање од прописаног минимума. Тиме је показана недовољна посвећеност судијског дужности, а која се од судије очекује, који је свестан друштвене одговорности судије у решавању судских предмета.

Такође, чињеница да је у посматраним годинама подносилац имала и одлука израђених ван законом прописаног рока, па и рока од 30 дана, наколико се може у сложеним предметима продужити рок за израду одлуке, указује на недовољан степен оспособљености за вршење судијске функције. Иако по броју одлука се подносилац приговора налази испод просека одељења на којем је радила, имајући у виду њену оптерећеност у раду, а која по оцени Високог савета судства није таква да би оправдало израду одлука ван рокова, чињеницу да је поступала у материји радних спорова, у којима је хитност у поступању, па и у изради одлука императив, указује на одсуство савесности у раду како је то дефинисано у одредби члана 16 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, ачиме се и у странкама онемогућава и суђење у разумном року.

Из ових изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да подносилац приговора није испунила критеријум оспособљености, те да је овај критеријум у одлуци првог састава Високог савета судства основано оборен.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављала у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним

судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове у које је поднео подносилац приговора пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о кретеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале неизабране судије привилегован.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Пуномоћнику подносиоца приговора
2. Архиву ВСС

